

- 1 ממזלא מ'אריך אנפין' שמשם בא השפע במהירות בלי עיכובים ודינים כמו שכתוב ב'לקוטי תורה' פרשת
 2 קרח על הפסוק¹⁰¹ ויגמול שקדים, שזהו ענין ברכת כהנים".
- 3 כלומר: ענין ה"הצלחה" הוא, כאשר נמשך השפע מלמעלה מסדר ההשתלשלות ("כתר"), שאז אין
 4 השפע צריך לעבור פרטי דרגות סדר השתלשלות (בדרך התלבשות) אלא נמשך למטה תיכף ומיד, בלי
 5 עיכוב, "עד מהרה ירוץ דברו"¹⁰².
- 6 והנה ידוע ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא"¹⁰³, שכל הענינים שבעולם יש דוגמתם בתורה,
 7 (ומהתורה באים ונמשכים בעולם כפשוטו), ומזה מובן גם בנוגע לענינה של ה"הצלחה" - שישנו ענין
 8 ה"הצלחה" בתורה גופא.
- 9 ויש לומר, שזהו ענין "יפוצו מעינותיך חוצה": "מעיינות" התורה הם - פנימיות התורה, רזי דרוזין
 10 דאורייתא¹⁰⁴, בחינת הכתר¹⁰⁵; ו"יפוצו מעינותיך חוצה", הפצת המעיינות עצמם ב"חוצה", הרי זה דוגמת
 11 ענין "עד מהרה ירוץ דברו".
- 12 והביאור בזה: על-פי סדר, מקומם של "מעיינות" התורה הרי הוא ב"פנים", וכדי שהמעיינות יגיעו
 13 ל"חוצה" צריכים לעבור ריבוי מדריגות והשתלשלות: ואילו "יפוצו מעינותיך חוצה" פירושו, שהמעיינות
 14 עצמם (ובריבוי, "מעיינות" לשון רבים), מגיעים באופן ישר ל"חוצה" (עד ל"חוצה" שאין "חוצה" ממנו),
 15 ללא צורך בהעברה דרך סדר השתלשלות כו'.
- 16 ועוד זאת - באופן של "יפוצו", היינו, שאין נמצאים שם באופן שה"חוצה" צריך לעשות משהו כדי
 17 שיגיעו לרשותו, "כל הרוצה ליטול יבוא ויטול"¹⁰⁶, אלא שמפצים אותם שם, עד שמגיעים בהכרח לכל
 18 נקודה ונקודה של ה"חוצה".
- 19 וזהו הקשר לחג הגאולה י"ט כסלו - כי עיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" (שהוא ענין ה"הצלחה"
 20 שבתורה עצמה) הותחל לאחרי גאולת רבינו הזקן בי"ט כסלו¹⁰⁷.
- 21 יד. וזוהי ההוראה בפועל משיעור החומש של י"ט כסלו:
- 22 על הפסוק¹⁰⁸ "נוהג כצאן יוסף" אמרו רבותינו ז"ל¹⁰⁹ "כל ישראל נקראים על שם יוסף, לפי שהוא
 23 פירנסם וכלכלם בימי הרעב". והיינו, שכל אחד ואחד מישראל עד סוף כל הדורות, הוא מ"צאנו" של
 24 יוסף ונקרא בשם "יוסף", כי יוסף פירנס וכלכל את אחיו, כל השבטים, שבטי י"ה.
- 25 ואם הדברים אמורים בנוגע (א) למזון גשמי, (ב) ומחייטים של מצרים, (ג) קודם מתן-תורה -
 26 על-אחת-כמה-זכמה בנוגע (א) למזון רוחני, (ב) שמקורו בנשמתו של יוסף [שהוא 'בעל-הבית' עליה,
 27 הרבה יותר משליטתו על שדות וכרמים של ארץ מצרים כו'], (ג) ולאחר מתן-תורה - אשר להיותו
 28 ה"משביר בר לכל הארץ", ו"טוב עין הוא יבורך"¹¹⁰, הרי הוא משפיע ממזלו והצלחתו לכל אחד ואחת
 29 מבני ישראל, עם קרובו (שהם צאצאי אחיו של יוסף).
- 30 [ויש לומר, שמהאי טעמא מדייק ה'צמח צדק' לתרגם תיבת ה"הצלחה" גם בלעז - להדגיש, שענין
 31 ה"הצלחה" ממזלו של יוסף נמשך לכל אחד ואחת מישראל, גם אלו שאינם מבינים לשון הקודש, רק
 32 "זשארגאן"].
- 33 ולכן הרי זה בכחו של כל אחד ואחד מישראל - צאנו של יוסף - להצליח בעבודה ד"יפוצו מעינותיך
 34 חוצה" (ענין ה"הצלחה" בתורה, כנ"ל);

105 ראה קונטרס "ענינה של תורת החסידות" בתחילתו. וש"נ.

106 ע"פ ל' חז"ל - ברכות טז, ב (במשנה).

107 ראה סה"ש תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

108 תהלים פ, ב.

109 פירש"י ומצו"ד עה"פ. ועוד.

110 משלי כב, ט. וראה זח"ג קל, א.

101 קרח יז, כג.

102 תהלים קמז, טו. לקו"ת שם.

103 זהר ח"א קלד, סע"א. ח"ב קסא, רע"ב. ח"ג קעח, א.

וראה ב"ר בתחילתו.

104 ראה רמב"ם סוף הל' מקואות, שמי מקוה הם רמז ל"מי

הדנת", ועאכו"כ מי המעין, שהם מים חיים שמטהרים גם

מטומאה הכי חמורה כו'.